

લુખ થતી મેળા સંસ્કૃતિ

પંકજ ચૌધરી

ગુજરાત એટલે તહેવારો, ઉત્સવો અની મેળાઓની સંસ્કૃતિનું સંગમસ્થાન. ગુજરાતમાં ધાર્મિક, સામાજિક અને રાષ્ટ્રીય તહેવારો ખૂબજ ધામ-ધૂમથી ઉજવાયછે. સાથે-સાથે ભાતીગળ મેળા ઉત્સવ પણ જોડાયેલો છે. ગુજરાતમાં મેળાઓનું ધાર્મિક અને સાંસ્કૃતિક ખૂબજ મહત્વ છે. જે તે પ્રદેશમાં ઉજવાતો મળો તે પ્રદેશની ધાર્મિક, સામાજિક અને લોક ભાતીગળ સંસ્કૃતિને ઊજાગર કરે છે. 'મેળા' શબ્દ સાંભળતાની સાથે જ ચકડોળ, રમકડાં બજાર, દોશી પર ચાલતા નટનો ખેલ, તેમજ ભાતીગળ કલાના બેનમૂન નમૂના વોરેનું ચિત્ર આપણું સમક્ષ હઢું થઈ જાય છે. મેળા એટલે માત્ર અનંદ મનોરંજનનું માધ્યમ નથી પરંતુ લોક કલાને જીવંત ચાખવાનું માધ્યમ છે. કેટલીક જાચાઝેતો પણુંપેણા પણ ભરતા ફ્ટા. તેમાં જીતવાન પણુંઓની લે-વેચ થતી 'વૌઠાનો મેળો' તેના ઉદાફણું હું છે. પરંતુ આવા પણ મેળા લુખતાને આરે છે. અહીં ગુજરાતમાં ઉજવાતા મહત્વના મેળાઓમાં 'વૌઠાનો મેળો', શૂલપાણેશ્વરનો મેળો', શામળાજુનો કર્તિક્ય પૂનમનો મેળો', ભવનાયનો જિવરાટિનો મેળો', 'માણીકથરી પૂનમનો મેળો', 'અંબાજુમાં ભાદરવી પૂનમનો મેળો', 'કીળિયાકમાં નિષ્કલંક મશટેવનો મેળો', 'મોટેચાનો મેળો', વરાણા પોડિયારમાતાનો મેળો', 'શાજુહીરનો મેળો' વગેરે નાના- મોટા મળી આશરે ૧૫૦૦ ઉપરંત મેળાઓ ઉજવાય છે. તેમાંથી ૫૦૦ જેટલા મેળા તો શ્રાવણ માસમાં ઉજવાય છે. ગુજરાતમાં સુરત જિલ્લામાં સૌથી વધુ અને ડાંગ જિલ્લામાં સૌથી ઓછા મેળા ઉજવાય છે. અહીં ગુજરાતના કેટલાક પ્રચ્છિત મેળાઓનો ધાર્મિક-સામાજિક-સાંસ્કૃતિક પરીપ્રેક્ષણમાં અભયાસ તપાસીએ.

શામળાજુનો મેળો

શામળાજુના મેળાની ઉજવણી દર વર્ષ કર્તિક્ય પૂનમે કરવામાં આવે છે. અમદાવાદથી લગભગ ૧૩૫ કી.મી.દૂર અરવલ્લી જિલ્લામાં આવેલ મેશ્વો નથીના ડિનારે બિશ્રાજમાન ભગવાન શામળીયાના ધામમાં બે સાનાં સુધી મેળો ભરાય છે. શામળાજુ એક પ્રચિય વૈષ્ણવ તીર્થસ્થાન છે. રાજ્યસ્થાનની સરહંદ આવેલ આ રમણીય સ્થળે ભગવાન શામળીયાનું મંદિર ૧૧મી સીરીમાં નિર્મિણ પામણું હતું. અહીની સ્થાપન્ય કળાકારીણી બેનમૂન છે. શામળાજુના મેળામાં આસપાસમાં વસતા જનજીતિ, ગરાસિયા, ભીલ જીતિના જનસમુદ્દાય ભજિત અને ઉત્સાહથી ઉમટે છે. અહીં મોટી સંઘામાં અદિવાસી સમાજ આવી તેમના કાલા 'કાલીયા ભવજુ'ના દર્શન કરી ધન્યતા અનુભવે છે. શામળાજુના મેળામાં નાગધરાકુડમાં સ્નાન કરવાનો પણ અનેરો મંદીમા છે. આ ભાતીગળ મેળામાં ગ્રામીણ લોકકલાના બેનમૂન નમૂના પણ જોવા મળે છે. આમ, વિવિધતા ધરાવતા આ મેળામાં લોક ભાતીગળ સંસ્કૃતિનાં દર્શન થાય છે.

તરણોત્તરનો મેળો

બુરેન્ડનગાર જિલ્લાના તરણોત્તર ગામમાં નિલકંઠશર મહાદેવના મંદિરમાં ભાદરવા સુદ યોથથી ભાદરવા સુદ હઠ સુધી ભરાતો આ ભાતીગળ મેળો ભારતભરમાં અને વિદેશમાં પણ ખૂબજ જાણીતો છે. આ વિસ્તારનું પૌરાણિક મહન્ય પણ ખૂબજ છે. એવું મનાય છે કે આ સ્થળે દ્રોપદી જન્મ, દ્રોપદી સ્વયંવર, અને અર્જુને માછલીની અંનમાં બાણ માર્યું હતું તે આ સ્થળ છે. આ પૌરાણિક પરંપરાના ભાગશરૂ આજે પણ મેળામાં એક 'લગ્નનું બજ્જર' ભાશય છે જેમાં આદિવાસી યુવક-યુવતીઓ પોતાના જીવનસાથીની પસંદગી કરે છે. આમ, સ્વયંવરની પરંપરાને આજે પણ જાળવી રહી છે. મેળામાં પણુંપરદર્શન, સ્થાનિક શિલ્પ કળાનું પ્રદર્શન તેમજ પ્રવાસીઓને હુડો અને રાસ શીખવાનો અવસર વોરે મુખ્ય આકર્ષણો હીથ છે. અંધી આવેલ જગ્ઞાશયમાં ડબકી લગાવવાનો પણ અનેરો મહિમા છે. કે ગંગા સનાન જેટાંથી ફળદાર છે તેવું મનાય છે.આમ પૌરાણિક અને સામાજિક પરંપરાની સંસ્કૃતિને જાળવી રાખતો આ મેળો વિદેશી પ્રવાસીઓનું પણ આકર્ષણ બન્યો છે.

વૌઠાનો મેળો

અમદાવાદ જિલ્લાના ધોળકા તાલુકાના વૌઠા ગામમાં કાર્તિકી અગિયારસાથી પૂર્ણિમા સુધી આ મેળો ભરાય છે. વૌઠાના મેળાનો ઉલ્લેખ પુરાણકથાઓમાં પણ જોવા મળે છે. વૌઠાના વિસ્તારમાં સાબરમતિ, વાત્રક, શાયમતી, ખારી, મેશ્યો, માન્યુમ અને શેરી જેમ સાત નંદીઓનો સંગમ થતો શોયાથી તે 'સતત સંગમ' તરીકે પણ પ્રચ્છિત છે. અંધી ભગવાન શિવ, પાર્વતી, અને કર્તિકી પણ આ સ્થળની મુલાકાત લીધી શોયાનું મનાય છે. મેળાની વિશેષતા એ છે કે અંધી કંત પશુઓનો જ વેપાર થાય છે. જેમાં 4000 જેટલા ગઢેડાનો વેપાર થાય છે. આ મેળામાં વાણિજ્ય જ્ઞાતિના લોકો વધુ આવે છે. મેળામાં શાળાગાર સજેલા ગઢેડાનો પણ આકર્ષણ જમાવે છે. આમ, આવા પૌરાણિક, ધાર્મિક અને સામાજિક સંસ્કૃતિને જાળવી રાખતા મેળામાં પાંચ લાખથી પણ વધુ લોકો ઉમટે છે. અને ભગવાન સિદ્ધનાય મહાદેવના દર્શન અને મેળાનો લાભ લે છે.

ભવનાથનો મેળો

જુનાગઢ પદ્ધતિ ઊરનારની તળીમાં સુવાર્ચિખા નથી નજીક આવેલા ભવનાથ મહાદેવના મંદિરમાં મહાશિવરાત્રિની મધ્યરાત્રિઓ મશાપૂજા કરવામાં આવે છે અને તે સ્થળે મશામેળો ભરાય છે. આ ભવનાથનો મેળો પાંચ દિવસ સુધી ચાલે છે. જુનાગઢની ભૂમિ દેવસ્થાનો અને સાધુ-સંતોની પાવન ભૂમિ છે તેથી મેળામાં પાણું આકર્ષણ રહે છે. મહાશિવરાત્રિના દિવસે ભવ્ય શોભાચાત્રા કાઢવામાં આવે છે. તેમાં જુદા-જુદા અભાડાના સાધુ-સંતો. નાગા બાવા આવે છે. આ ઉત્સવમાં સ્વયં ભગવાન શિવજી પદ્માનિ ભજોની વર્ષ્યે આવે છે. આ મેળામાં શ્રદ્ધાળુ- ભાવિક ભજો સંગીત, નૃત્ય અને ભજન-કર્તન કરી રહતભર જણ કરે છે. મેળામાં ખાણી-ધીણીથી લઈ રમકડાં અને ધાર્મિક પૂજા કર્મની સામગ્રી, શુદ્ધાક્ષ વરોરના ભવ્ય સ્વીલ લાગે છે. આ ઉપરંત અચોક્યા અને મધુરાના વેપારીઓ તેમની કલા-કારીઓના નમૂના વેચવા આવે છે. મેળામાં પિલા અને તાંબાના વાસ્યો પણ આકર્ષણ જમાવે છે. આમ આ મેળો ધાર્મિક અને સામાજિક ખૂબજ મહન્ય ધરાવે છે. આ ઉપરંત 'ડાકોરનો માણેકઠારી પૂનમનો મેળો' આસો માસની

શરદપૂનમના દિવસે જોડા જિલ્લાના ડાકોર મુકામે ભરાય છે. જોતું માનવમાં ગાવે છે કે ભગવાન રાજુઓડરાય સ્વયં કાજરી આપે છે. આ મેળામાં પણ લાગે શ્રદ્ધાળુ બેટ છે. તો 'જન્માષ્ટમીનો મેળો' પણ ગુજરાતના કટલાય ગામોમાં ઉજવાય છે. શ્રાવણ વદ આઠમના રોજ ફષ્ટ જન્મોત્સવને વધાવવા આ મેળો ઠેર ઠેર ભરાય છે જેમાં ભક્ત અને આસ્થા જોડાયેલી છે. ગાંધીનગર જિલ્લાના રૂપાલમાં વરદાયિની માતાજીની પાલણી કાઢવામાં આવે છે જેમાં કરોડો રૂપિયાનું લાગે ખિટર ધી ચડાવવામાં આવે છે જે 'ખલ્લી' તરીકે ઉજવાય છે. આમ, રૂપાલમાં પણ ભવ્ય મેળો ભરાય છે. એક સમય હતો કે મેળા એટલે ઊંંગ-આસ્થા અને ભક્તિનો લ્લાયો પરંતુ સમય સાથે બદલતા આધુનિક માનવીની સાથે-સાથે પરંપરાગત મેળાઓમાં પણ બદલાવ આવવા લાગ્યો ભાતીગળ સંસ્કૃતિ ધીરે-ધીરે અસ્ત થવા લાગ્યો અને તેનું સ્થાન 'આનંદ મેળા'નો લઈ લીધું જેમાં આધુનિક જીવન ઘબક છે. માટે આપણું પરંપરાગત લોકસંસ્કૃતિ-ભાતીગળ સંસ્કૃતિની સાચી જાંખી જોવી શેય તો આવા લોકમેળાને પોત્સાંન આપીએ અને આપણું આમુલ્ય ભાતીગળ સંસ્કૃતિ જીવીએ.